

Publicerad 2005-10-16 02:05 av Aenima

också gammal dikt.

cyniskt till de som ville att jag skulle ta mediciner...

Lyckan

Så fel, så malplacerad, så missanpassad

missbildad

misshaglig

misslyckad?

Lyckad, framgångsrik, lycklig?

Nej, mina mungipor hänger i slappa rynkor.

Ja, men då tar vi och syr upp dina mungipor

får dig att le,

le ett leende så att vi kan sluta skruva på oss

får er att sluta känna er så obekväma

det är ju jag som är obekväma,

obehaglig

onämnbar

olycklig?

Herregud, jag är ju olycklig

miserabel och erbarmlig

eländig och frånstötande

så, le för helvete le

ta dina piller

pilla i dig lyckan som säljs på burk

men visa dig helst inte ute

förrän såren efter stygnen i dina mungipor har läkt,

fösvunnit helt

för inte vill ni väl se

spåren av svart tjära

svart gegga

Klet

kletet som vitt puder inte rår på,

kletet som inget smink kan dölja

inte ens er nål och tråd

kan sy igen de hål

som någon skurit upp

inom mig

inuti mig

Jag är utom mig

av lycka

010213

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Aenima med Poeter.se id #4615 innehar upphovsrätten